

[Connie Hedegaard]

til en strid mellem Vesttyskland og USA vedrørende, hvilken radarfrekvens der skal bruges i forbindelse med iværksættelse af produktionen af et nyt system, NIS – NATO Identification System – som værende årsagen til, at der syv år efter, at der i alliancen er opnået enighed om udviklingen af et sådant system, endnu ikke er foretaget de nødvendige moderniseringer af NATOs jagerfly, hvorfor artiklen konkluderer, at »snesevis af NATO-jagere vil blive skudt ned af deres egne antiluftskyttsbatterier i en eventuel krig i Europa«.

Svar (11/2 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Den overvejende del af NATO-landenes fly er udrustet med teknisk udstyr til identifikationsformål. Dette udstyr forefindes i flere varianter og anvendes dels til rent militære formål, dels til civil lufttrafikkontrol.

Det er således ikke korrekt, når avisartiklen angiver, at jagerfly ikke er udrustet med en elektronisk »sort boks«, der på radarskærmene vil kunne identificere dem som »venligsindede«.

Skribentens kilder kan eventuelt have villet give udtryk for, at udviklingen inden for elektronikken er ved at løbe fra teknologien i det i dag anvendte udstyr, og at man derfor et stykke tid har undersøgt mulighederne for en modernisering og standardisering af de nuværende systemer.

Det er naturligt, at der på grund af et fremtidigt NATO-identifikationssystem omfang og betydning knytter sig store interesser til dets udformning. Derfor er de komplekse problemområder vedrørende bl.a. en række forhold omkring systemets kapacitet, økonomi, anvendelsesmuligheder og frekvensområder naturligt genstand for intense drøftelser, også mellem USA og Vesttyskland, men det er en stærk overdrivelse at betegne disse drøftelser som en strid mellem NATO-landene.

Det planlagte NATO-identifikationssystem sammenfatter erfaringer fra brugen af tidligere og nuværende systemer i forbindelse med såvel nationale som NATO-procedurer og -doktriner for luftstyrkers anvendelse. Dette kombineret med, at arbejdsgruppen i undersøgelsesarbejdet har måttet prøve at forudse den tekniske udvikling og dens muligheder,

kan have været medvirkende til avisartiklens bemærkninger om modsætninger og spændinger mellem den moderne militærteknologiske hastige udvikling og trægheden i NATOs militære planlægning. Det kan i den forbindelse oplyses, at det ikke er unormalt, at udviklingen af højteknologiske systemer – også nationale – tager op mod ca. 10 år fra idé over udvikling og produktion til ibrugtagning.

Den aktuelle vurdering er, at identifikation af egne og allierede luftfartøjer kan gennemføres med en høj grad af sikkerhed, idet anvendte elektroniske systemer, doktriner, procedurer m.v. tilsammen skaber det nødvendige grundlag herfor. Ændrer den teknologiske udvikling denne situation, kan de eksisterende elektroniske systemer ombygges og udbygges yderligere som en midlertidig løsning, indtil der indføres et fælles NATO-identifikationssystem.

Spm. nr. S 623

Til forsvarsministeren (1/2 85) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Hvad mener ministeren med, at alvorlige komplikationer er forudsigelige i det politiske og praktiske samarbejde i NATO, hvis forslaget om kontrol med overholdelsen af Danmarks a-våbenfrihed vedtages?«

Begrundelse

Ovenstående er kommet til udtryk i et svar i forsvarsudvalget – spørgsmål nr. 3 – under behandlingen af beslutningsforslag, fremsat af Albrechtsen (VS) og Thoft (SF).

Spørgsmålet er af så afgørende vigtighed, at det ønskes skriftligt besvaret meget hurtigt.

Svar (8/2 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Samarbejdet i NATO hviler ikke mindst på gensidig respekt og tillid mellem medlemslandene. En vedtagelse af omhandlede beslutningsforslag ville blive opfattet som et udslag af manglende tillid til, at alliancepartenerne overholdt de begrænsninger, der følger af dansk atompolitik, og som vi i øvrigt heller ikke har anledning til at tro ikke bliver overholdt.